

© 2015 • 2(2) • sonbahar/autumn

ISSN: 2148-7219

Ankara Üniversitesi İLEF Dergisi hakemli bir dergidir. Yılda iki kez, bahar (Mayıs) ve güz (Kasım) döneminde yayımlanan derginin dili Türkçe ve İngilizce'dir. Dergide yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir. Yazılardan kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

ILEF Journal is a refereed print journal published in Turkish and English twice a year by the Faculty of Communication of Ankara University. All views expressed in this journal are those of authors and do not necessarily represent the views of, and should not be attributed to the Faculty of Communication of Ankara University.

Editör/Editor

Tezcan Durna

Editör Yardımcıları/Assistant Editors

Jale Özata Dirlikyapan
Gülden Gürsoy Ataman
Ebru Akçay

Yayın Kurulu/Editorial Board

Abdülrezak Altun
Tezcan Durna
Çiler Dursun
Haluk Geray
Jale Özata Dirlikyapan
Nurcan Törenli
Özgür Yaren

Danışma Kurulu/Advisory Board

Hasan Akbulut (İstanbul Üniversitesi)
Nilay Başok Yurdakul (Ege Üniversitesi)
Sema Becerikli (Ankara Üniversitesi)
Özden Cankaya (İstanbul Aydın Üniversitesi)
Yıldız Dilek Ertürk (İstanbul Üniversitesi)
Mine Gencil Bek (Ankara Üniversitesi)
Müjde Ker Dingler (Ege Üniversitesi)
Ayla Okay (İstanbul Üniversitesi)
Nezih Orhon (Anadolu Üniversitesi)
Nilgün Tatal Cheviron (Galatasaray Üniversitesi)
Martin W. Bauer (London School of Economics)
Nikica Gilic (University of Zagreb)
Sanna Inthorn (University of East Anglia)
Scott Schaffer (University of Western Ontario)

Tasarım/Design

m. Sobacı

Sahibi-Sorumlu YİM/Owner and Executive Editor

S. Ruken Öztürk
Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi adına, Dekan
On behalf of the Faculty of Communication of Ankara University, Dean

Adres/Address

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi, Cebeci 06590 Ankara
editor@ilefdergisi.org
http://ilefdergisi.org

Taranan İndeksler/Indexe by

ULAKBİM

Baskı/Printing

Pozitif Matbaa
Çamlıca Mahallesi 145. Sokak (12. Sk.) No: 10 • Yenimahalle • Ankara
T: (0312) 397 00 31

Baskı Tarihi/Publication Date

İçindekiler/*Contents*

- 7
Tezcan Durna Editörden/*From the Editor...*
- Makaleler/*Articles*
- 13
Yeşim Kaptan Küresellik ve Yerellik Arasında Reklam Adaptasyonları:
Snickers Örneği
*Advertising Adaptations between Globalization and
Locality: Case of Snickers*
- 35
Alparslan Nas *Women Chewing Gum: Feminist Critical Analysis of
Advertising as Symbolic Violence*
Sakız Çiğneyen Kadınlar: Simgesel Şiddet Olarak Reklamın
Feminist Eleştirel Analizi
- 55
Yener Lütfü Mert Türkiye’de Kamu Personel Rejimindeki Dönüşümün Halkla
İlişkiler Bölümlerindeki Çalışma İlişkilerine Yansıması
*Reflections of the Transformation in the Turkish Public
Personnel Regime on Labour Relations in Public Relations
Departments*
- 81
Yeliz Dede Özdemir İnternet Siyaseti Oluşturma ve 5651 Sayılı İnternet
Yasası’na Eleştirel Bir Bakış
*Internet Policy Making and a Critical View of the
Internet Law No. 565*

- 105
Murat Cankara Çifte Maduniyet, Çifte İşlev:
Ermeni Harfli Türkçe Basında Dil ve Kimlik
*Double-Subalternity, Double-Function:
Language and Identity in the Armeno-Turkish Press*
- 131
Savaş Şimşek Örgütsel Çatışma Aracı Olarak *Pol-Der* Gazetesi
*Pol-Der Newspaper as an Instrument of
Organizational Conflict*
- 155
Pelin Erdal Aytekin Zeki Demirkubuz Sinemasında Şiddet:
Masumiyet ve Kader
*Violence in Zeki Demirkubuz's Cinema:
Innocence and Destiny*
- 179
Nüket Elpeze Ergeç Kürtaj Haberleri Söyleminde Şiddetin İktidarı
The Power of Violence in the Abortion News' Discourse
- Kitap Eleştirisi/Book Review**
- 203
Gülden Gürsoy Ataman *Media and Human Rights: A Cosmopolitan Promise*
- 209
Müge Demir *Yeni Medya ve Gazetecilik*
Berrin Kalsın *Journalism and New Media*
- 215
Javanshir Gadimov *Rızanın İmalatı: Kitle Medyasının Ekonomi Politiji*
*Manufacturing Consent: The Political Economy of the
Mass Media*

Deđini/Notes

227

Çağrı Kaderoğlu Bulut

“Modernizm, Post-Modernizm ya da Kapitalizm?”
Üzerine Metodolojik Notlar
*Methodological Notes on
“Modernity, Postmodernity or Capitalism?”*

233

Ezgi Kaya
Mehtap Çağlar

“Madunların Medyası: Tarihten Güncele Türkiye Anaakım
Medyasının Dışında Kalanlar”
*“Media of Subaltern Groups Excluded from
Turkish Mainstream Media Today and in the Past”*

241

Özgür Yaren
Cenk Saraçoğlu

“Ortadoğu’yu İnşa Etmek:
Medya, İdeoloji ve Kültür” Konferansının Ardından
On “Constructing Middle East: Media, Ideology and Culture”

Editörden...

Tezcan Durna

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi
Gazetecilik Bölümü

2015 yılı Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin 50. kuruluş yıldönümü. Yarı asırdır eleştirel düşünceyi, iletişim alanında nitelikli bilimsel bilgiyi, sosyal bilimlere disiplinlerarası bakışı geliştirmeyi ve derinleştirmeyi sürdüren İLEF, yıl boyunca bu hedefine uygun biçimde etkinlikler düzenledi. Özgür düşünceyi, muhalif duruşu baskı altına almaya yönelik muktedirlerden gelen girişimler, bugünlerde tarihte olduğundan daha yoğun biçimde devam ediyor. Kuşkusuz bu baskılar devam ederken, bizler en iyi bildiğimiz şeyi; düşünmeyi, yazmayı, öğrencilerimizin kafasında soru işaretleri oluşturmayı sürdüreceğiz. Bu amaca uygun biçimde yola çıkmış olan *İLEF Dergisi* dördüncü sayısı ile beraber iki yılını doldurmuş oluyor. Akademik dergiciliğin güçlük ve özveri ile yürütüldüğü Türkiye'de *İLEF Dergisi*, titiz çalışmalarımız sonucunda üçüncü sayısı yayınlanır yayınlanmaz ULAKBİM veritabanında taranmaya başladı. Bu haber, dergimizin dördüncü sayısı için yürüttüğümüz çalışmalarımızda yeni bir motivasyon kaynağı oldu. Bu motivasyonu, dergimize bu gelişmeyle birlikte artan ilgi daha da yükseltmiştir. Bunu, dergimize ulaşan yazıların sayısının giderek artmasından anlayabiliyoruz. Dergimizin dördüncü sayısı için beklediğimizin çok üzerinde ve farklı çalışma alanlarından makale elimize ulaşmıştır. Bu makalelerin ancak

<http://ilefdergisi.org/2015/2/2/>

ilef dergisi · © 2015 · 2(2) · sonbahar/autumn: 7-12

sekiz tanesi hakem ve editöryal değerlendirme sürecinden geçerek okurlarımızın karşısına çıkabilmiştir. Dergimizin bu sayısında üç kitap eleştirisi ve bir de değerini yer almaktadır. Ayrıca Fakültemizin ellinci yılı kapsamında düzenlenmiş olan biri ulusal diğeri uluslararası iki konferansın değerlendirmesi de bu sayıda yer verdiğimiz yazılar arasında yer almaktadır.

Dördüncü sayının ilk makalesi bir reklam analizine dayanıyor. Yeşim Kaptan, “Küresellik ve Yerellik Arasında Reklam Adaptasyonları: *Snickers* Örneği” başlıklı makalesinde, yerellik kavramının uyarlama bir reklamda nasıl temsil edildiğini eleştirel bir bakış açısıyla ele alıyor. Uluslararası markalar, girdiği her pazarın yerel kültürel değer ve kodlarını pazarlama stratejisinin bir parçası haline getirir. Yazar çalışmasında ele aldığı *Snickers*’ın reklamlarında, markanın pazarlama stratejisinin Türkiye yerel kültürel değer ve kodlarına nasıl eklenildiği, bunların tüketim kültürünün söylemine nasıl dâhil edildiğini araştırıyor. Reklamı uyarlayan uluslararası şirketin Türkiye ofisi müdürü ile mülakat ve yine reklamın hedef kitleyle odak grup görüşmelerine dayanan araştırmada, yerellik kavramının eklenmediği yerelleştirme stratejileri ve küreselleşme sürecinde toplumdaki baskın söylemlerden biri olan yerellik söyleminin kültürel boyutları ele alınmıştır.

Alparslan Nas’ın “Women Chewing Gum: Feminist Critical Analysis of Advertising as Symbolic Violence” başlıklı çalışması sayımızın ikinci makalesi. Nas, toplumsal cinsiyet normlarının yol açtığı iktidar ilişkilerinin normalleştirilmesinde reklamların da önemli bir payının olduğunu ve bu rolün bir anlamda Bourdieu’nun “simgesel şiddet” kavramıyla tanımlanabileceğini düşündüğü çalışmada, *Falim* reklam kampanyasındaki “sakız çiğneyen” kadın imajını eleştirel feminist bir perspektifle analiz ediyor. Yazarın bulgularına göre, kadının baskılardan sıyrılmasını tüketime indirgeyen söz konusu reklam söylemi, güçlenme yanılması yaratarak, kadını mağdur eden gerçek koşulları normalleştiriyor. Yazar, araştırma boyunca sadece simgesel şiddet ve reklam ilişkisini kavramsallaştırmakla kalmıyor, aynı zamanda toplumsal cinsiyet rollerine dayanan eşitsiz iktidar ilişkilerini görünür hale getirerek, popüler kültürdeki olası direnç alanlarını olanaklı kılacak feminist bir eleştirel yaklaşımı da ortaya koymaya çalışıyor.

Bu sayının üçüncü makalesi, Yener Lütfü Mert’in kaleme aldığı “Türkiye’de Kamu Personel Rejimindeki Dönüşümün Halkla İlişkiler Bölümlerindeki Çalışma İlişkilerine Yansıması” başlıklı çalışma. Yazar, araştırmasında yeni kamu personel rejimiyle ortaya çıkan sistemin Türkiye’de kamu sektörünün halkla ilişkiler bölümlerindeki çalışanları nasıl etkilediğini ortaya koymaya çalışıyor. Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu kurumlarını örneklem olarak belirleyen Mert,

bu kurumların halkla ilişkiler bölümlerinde çalışan görevlilerle derinlemesine görüşme yapmıştır. Görüşme sırasında yeni ortaya çıkan sistemin çalışanlara etkilerini kavrayabilmek için yazar, “dışarıdan ajanslar yoluyla hizmet alınıp alınmadığı, taşeron çalışma sistemi, ücret ve performans değerlendirme” gibi konu başlıklarına odaklanmıştır.

Doğru bilgiye ulaşma kanallarının varlığı ve basın/ifade özgürlüğü despotik yönetimleri rahatsız eden en önemli unsurlar arasındadır. Geleneksel ve ana-akım medya, çeşitli çıkar ilişkileri, vergi cezaları gibi yıldırıcı, teşvikler gibi cezbedici yol-yöntem ve kaygılarla despotik yönetimler tarafından kolaylıkla denetim altına alınabilmektedir. Bunun en somut örneğini Gezi Direnişi sırasındaki NTV ve CNN Türk kanalları ve diğer ana-akım basın kuruluşlarının haber-cilik anlayışında gördük. Bu süreçte internet olanaklarının sağladığı yayıncılığın ve sosyal medyanın örgütlü mücadele sürecinde ne kadar önemli olduğu da görüldü. Bu süreçte AKP iktidarı, ana-akım medya üzerinde yürüttüğü baskıyı, yürürlüğe koyduğu yeni internet yasasıyla internet üzerinde de uygulamak istedi. İşte bahsi geçen bu yasayı kamu yararı açısından değerlendiren bir çalışma da, sayımızın dördüncü makalesi olarak karşınıza çıkıyor. Yeliz Dede Özdemir “İnternet Siyaseti Oluşturma ve 5651 Sayılı İnternet Yasası’na Eleştirel Bir Bakış” başlıklı araştırmasında, öncelikle kamu yararını gözetilen bir internet yasası için önem verilmesi gereken temel kavram ve unsurların neler olduğuna dair detaylı tartışma yürütüyor. Bu kavram ve unsurları, 5651 Sayılı İnternet Yasası’nın içerip içermediği Özdemir’in çalışmasının bir diğer boyutunu oluşturuyor. Özdemir çalışmasının sonucunda yasanın kamu yararı gözetilen ideal bir internet siyaseti oluşturma kaygısından uzak olduğu ve siyasal iktidarın internet üzerinde tahakküm kurma yolunun yasal bir dayanağı olarak işlev gördüğü saptamasında bulunmaktadır.

Türkiye’de resmi tarih, Osmanlı’da varolan farklı etnik, dinsel ve kültürel toplulukların varlığını çeşitli stratejilerle; ya düşman kategorisine yerleştirerek ya da tamamen yok sayarak görmeme üzerine kuruludur. Benzer eğilimi basın tarihi kitaplarında da görmek mümkündür. Halbuki Osmanlı tebaası içinde yer alan pek çok gayr-i müslim topluluğun kendi içinde zengin bir basın geleneği vardır. Bu geleneğin araştırılması halinde, karşımıza şaşırtıcı, yaratıcı deneyimler çıkmaktadır. Bunlardan biri de Ermeni topluluğun basın geleneğidir. Sayımızın beşinci makalesi, akademik çalışmalar arasında çok sık rastlamadığımız bu sıradışı basın deneyimi üzerinedir. Murat Cankara, “Çifte Maduniyet, Çifte İşlev: Ermeni Harfli Türkçe Basında Dil ve Kimlik” başlıklı makalesinde, bugüne kadar genellemeler, ilk kaynağı unutulmuş aktarımlar, orijinal kaynaklardan neredeyse hiç alıntı yapmadan ele alınan tarihyazımı geleneğinden farklı bir çalışma yaparak, Osmanlı’daki Ermeni dil ve kimliğinin izlerini Ermeni harf-

lerini kullanarak Türkçe yayımlanan süreli yayınlarda sürmektedir. Cankara, araştırmasında 1915 yılına kadar yayımlanmış olan Ermeni harfli Türkçe yayınlar ya da Ermenice yayınlarıdaki Ermeni harfli Türkçe metinleri temel alarak, bu metinlerde “Türkçe yazmak” ve “Osmanlılık-Ermenilik” gibi iki tema üzerinde odaklanmıştır. Bu temalardan hareketle Ermenilik-Osmanlılık şeklinde tezahür eden çift-kimlikliliğin Osmanlı Ermenileri için anlamını sorgulamıştır. Bu anlamın nasıl savunulduğu ise bize, en azından Osmanlı dönemi Ermenilerinin yekpare bir bütünlük arzettiği indirgemesini yeniden gözden geçirmemiz gerektiğini göstermektedir.

Yetmişli yıllar politik çatışmaların yoğun olduğu, aynı zamanda sol hareketlerle beraber örgütlü mücadelenin de güçlü olduğu yıllar olarak tarihe geçmiştir. Bu yıllar, sendikal mücadeleyle beraber meslek örgütlenmelerinin de yoğun olduğu yıllar olarak karşımıza çıkar. Bu dönemde şimdilerde pek ihtimal dahilinde göremediğimiz Polis örgütünün içinde de mesleki örgütlenme gerçekleşmiş, Pol-Der adıyla kurulan örgüt hem toplumsal hem de kurum içi mücadele ve çatışmaların odağı haline gelmiştir. Sayımızın altıncı makalesi, Savaş Şimşek tarafından kaleme alınan “Örgütsel Çatışma Aracı Olarak *Pol-Der Gazetesi*” başlıklı çalışmadır. Şimşek, çalışmasını *Pol-Der* gazetesini örgütün “mesleki çıkarlarını korumak amacıyla kendilerini yönetenlere karşı çatışma aracı olarak kullandıkları” iddiasından hareketle yürütmüştür. Yazar 1980 öncesi de aslında sonrasına benzer bir biçimde polis teşkilatının polis örgütlenmesine olumsuz yaklaştığı ve bu çatışmaların bu olumsuz bakıştan kaynaklandığını düşünmektedir. Bu noktadan hareketle yazar, *Pol-Der* gazetesinin ilgili nüshalarını inceleyerek, örgütün polis teşkilatı üst yöneticileriyle hangi noktalarda ve hangi yollarla çatışma ürettiğini incelemektedir.

Şiddet günümüzde her dönemde olduğundan belki de daha fazla hayatımızın bir parçası. Bu yönüyle her türlü anlatının da malzemesi olması doğal. Sinema anlatısının en önemli temalarından birisi aşk ise; bir diğeri de şiddet olarak karşımıza çıkar. Savaş, çatışma, patlayan silahlar ve bombalar, dövüş sahneleri sinemanın kuşkusuz vazgeçilmez görsel malzemeleri. Ana-akım sinema anlatısı, genellikle şiddeti ve kaynağını sorgulamak yerine onu seyirlik bir malzeme haline getirerek, yeniden üretme eğilimindedir. Ancak bazı yönetmenler şiddeti anlatı dilinin bir parçası haline getirirken, onu sorgulamamızı sağlamakta ve toplumsal alanın içindeki şiddeti görünür hale getirmeyi başarabilmektedir. Sayımızın yedinci makalesi, tam da bunu başarabilmiş bir yönetmenin, Zeki Demirkubuz’un iki filminden yola çıkarak şiddet konusunu ele alıyor. Pelin Erdal Aytekin, “Zeki Demirkubuz Sinemasında Şiddet: *Masumiyet* ve *Kader*” başlıklı çalışmasında, yönetmenin anlatılarında yarattığı karakter atmosferinin etkisiyle Türkiye sineması içerisinde şiddeti görünür hale getiren yönetmenler

arasında yer aldığı saptamasına ulaşıyor. Bu saptamaya ulaşabilmek için yazar, yönetmenin *Kader* ve *Masumiyet* filmlerinde yaratılan sinematografik dili auteur eleştirisine tabi tutuyor.

Kadına yönelik şiddet, son zamanlarda yoğunluğu giderek artan en can yakıcı toplumsal/politik sorunlardan birisi olarak karşımızda duruyor. Bu sorunun temelinde ise toplumsal cinsiyet normlarının egemenin dilinden aşağı doğru süzülerek her türlü yazılı, sözel ve görsel mecrada yeniden üretilmesi yatmaktadır. Ataerkil değerlerden türeyen lider söylevleri, mahkeme kararları, polis tutanakları, köşe yazıları, haberler ve medyanın muhtelif anlatıları; en çok da haber anlatıları tarafından her gün yeniden üretiliyor. 2012 yılında kamuoyunda büyük tartışmalara yol açan hükümetin yeni *Kürtaj Yasası* da ataerkil bir dilin tezahürü olarak karşımıza çıktı ve yine pek çok haberde bu dil yeniden üretildi. Bu bağlamda sayımızın son makalesi de bu konuyu ele almaktadır. Nüket Elpeze Ergeç'in "Kürtaj Haberleri Söyleminde Şiddetin İktidarı" başlıklı makalesinde, kürtaj haberlerinin söylemi, Foucault'nun biyoiktidar kavramsallaştırmasına dayanarak çözümlenmiştir. Yazar kürtaj haberlerinin söyleminin, tıpkı Foucault'nun biyoiktidar kavramsallaştırmasında olduğu gibi, kürtaj olgusunun tanımlanması çerçevesinde disipline eden, biçimlendiren, kalıba sokan ve bu şekilde kadın bedenini iktidarın bir nesnesine dönüştüren bir işleve yol açtığını düşünmektedir. Bu sonuca ulaşmak için yazar, *Zaman* ve *Sabah* gazetesinin ilgili tarihlerdeki kürtajla ilgili haberlerini eleştirel söylem çözümlemesine tabi tutmuştur.

İLEF Dergisi'nin bu sayısında üç kitap eleştirisi de yer alıyor. Bu bölümün ilk yazısı Gülden Gürsoy Ataman'a ait. Gürsoy Ataman, 2015 yılı içinde Routledge'dan çıkan Ekaterina Balabanova'nın kaleme aldığı *Media and Human Rights: A Cosmopolitan Promise* başlıklı kitabı üzerine eleştirel bir değerlendirme yapıyor. Medyanın günümüzde giderek daha fazla insan hakları ihlalleri hakkında haber yapması, gerçekten insan haklarına karşı duyarlılığın bir sonucu mu, yoksa bu eğilim ihlallere bir suç ortaklığı olarak okunabilir mi? Balabanova'nın bu ve buna benzer sorulardan hareketle yürüttüğü çalışmasını, Gürsoy Ataman başka sorularla da değerlendiriyor.

Yeni iletişim teknolojileri, her alanda olduğu gibi gazetecilik alanına da yeni ufuklar açmış görünüyor. Sayımızın ikinci kitap eleştirisi John V. Pavlik tarafından kaleme alınan orijinal adı *Journalism and New Media* olan ve Türkçe'ye *Yeni Medya ve Gazetecilik* başlığıyla çevrilen Phoenix Yayınevi tarafından 2013 yılında basılan kitap üzerindedir. Müge Demir ve Berrin Kalsın tarafından kaleme alınan kitap eleştirisinde, Pavlik'in "dijital teknolojinin, gazeteciliğe ve hizmet verdiği toplumsal kurumlara köklü değişiklikler getirdiği"ne dair saptaması öne çıka-

rılmaktadır. Üçüncü kitap eleştirisi ise Jevanshir Gadimov tarafından kaleme alınmıştır. Gadimov ilk baskısı 1988 tarihinde yapılan Herman ve Chomsky'nin orijinal adı *Manufacturing the Consent* olan kitabının *Rızanın İmalatı* başlıklı Türkçe baskısı üzerine detaylı bir değerlendirme yazısı kaleme almıştır. Kitabın Türkçe baskısı BGST Yayınları tarafından, Ender Abadoğlu çevirisiyle 2012 yılında yapılmıştır.

Dergimizin bu sayısının değiniler bölümünde üç yazıya yer veriyoruz. Bunlardan birincisi Çağrı Kaderoğlu Bulut tarafından kaleme alınan "Modernizm, Post-Modernizm ya da Kapitalizm?" Üzerine Metodolojik Notlar" başlıklı yazı. Bulut, E. M. Wood'un "Modernizm, Post-modernizm ya da Kapitalizm" başlıklı makalesine metodolojik bir katkı sunma iddiasından hareketle, bu üç kavram arasındaki ilişkiyi eleştirel bir biçimde ele alan Wood'un iddialarını tekrar gündeme getirme kaygısını taşıyor.

Fakültemizin 50. Kuruluş Yıldönümü kapsamında düzenlenen biri ulusal diğeri uluslararası olmak üzere iki konferansın değerlendirmeleri de bu sayımızda yer almaktadır. Birinci yazı, "Madunların Medyası: Tarihten Güncele Türkiye Ana-akım Medyasının Dışında Kalanlar" başlıklı ulusal konferans üzerine. Bu değerlendirme yazısını aynı zamanda konferansın düzenleme kurulunda yer alan Ezgi Kaya ve Mehtap Çağlar kaleme almıştır. Dergimizin son yazısı ise "Ortadoğu'yu İnşa Etmek: Medya, İdeoloji ve Kültür" başlıklı uluslararası konferans üzerine. Yine bu konferansın ardından değerlendirme yazısını, Özgür Yaren ve Cenk Saraçoğlu kaleme almıştır.

Bu sayımız, hem özgün makaleler hem de diğeri yazılar açısından zengin bir içeriğe sahip. İletişim çalışmalarının neredeyse her alanıyla ilgili yayına hazırladığımız özgün makaleler, umarım geniş bir okur kitlesinin ilgisini çeker. Sayımızın hazırlanmasındaki katkılarından dolayı yazarlara, önerileri ve değerlendirmeleriyle makalelerin geliştirilmesini sağlayan hakemlere, tüm yazıların tasarım öncesi ve sonrasında titiz okumalarını yapan Editör Yardımcıları Gülten Gürsoy Ataman ve Ebru Akçay'a ve elbette dergimizin tasarımını yapan Mehmet Sobacı'ya teşekkür ederim. Bunun yanında, yazıların son okumalarını yapan fakültemiz araştırma görevlileri Selin Çelik, Burçin Kalkın Kızıldaş, Beris Artan Özoran, Ezgi Kaya, Gizem Ekin Çelik, Esra İnce Özer, Çağrı Kaderoğlu Bulut ve Emine Güllal'a teşekkür ederim. Dergimizin kuruluş ilkeleri doğrultusunda her dört sayıda bir yayın kurulumuz belli oranda yenilenecek ve editör değişecektir. Bu ilke uyarınca, ben *İLEF Dergisi*'nin editörlüğünden bu sayıdan sonra ayrılıyorum. Sancılı kuruluş aşamasını atlatarak, *İLEF Dergisi*'ni daha ileriye taşıyacak yeni editöre görevi devrediyorum. Görevi devralacak editör ve editör yardımcılara şimdiden başarılar diliyorum.